

Sygn. akt I C 770/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r.

w Z.

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. w Luksemburgu

przeciwko R. G.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 770/13

UZASADNIENIE

Powód, (...) S.a r.l w Luksemburgu, wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego R. G. kwoty 489,12 zł z ustawowymi odsetkami (od kwoty 137,94 zł: od dnia 11 sierpnia 2000 r. do dnia zapłaty, od kwoty 290,18 zł: od dnia 12 września 2000 r. do dnia zapłaty i od kwoty 61 zł: od dnia 12 października 2000 r. do dnia zapłaty) oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu żądania wyjaśnił, że dochodzona należność wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych; podał też, że nabył ją na podstawie umowy cesji wierzytelności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt VI Nc-e 198073/13, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany, R. G., wniósł o oddalenie powództwa; zarzucił, że roszczenie powoda jest bezpodstawne i przedawnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W czerwcu 2001 r. K. P. i W. A., działający w ramach (...), nabyli od (...) S.A. w W. szereg wierzytelności z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jedną z nich miała być wierzytelność wobec R. G. w łącznej kwocie 489,12 zł, na którą składały się należności płatne w trzech różnych terminach, z których ostatni miał wypadać w dniu 11 października 2000 r. W grudniu 2006 r. ta sama wierzytelność miała zostać sprzedana przez (...)na rzecz(...).

(dowód:

- umowa o przelew wierzytelności z dnia 29 czerwca 2001 r. [k 24];
- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 30 grudnia 2006 r. [k 25];

- zawiadomienia o przelewie wierzytelności [k 30];
- częściowe wykazy wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 29 czerwca 2001 r. i umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30 grudnia 2006 r. [k 31])

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie powód – wbrew spoczywającemu na nim obowiązkowi (art. 6 k.c.) – nie udowodnił, że pierwotnemu zbywcy wierzytelności przysługiwała należność będąca przedmiotem obrotu; nie wykazał też, że została ona przeniesiona pomiędzy (...) a (...). W takich warunkach powództwo podlegało oddaleniu.

Powództwo podlegałoby oddaleniu również w przypadku, gdyby dochodzona należność faktycznie istniała i została przeniesiona na rzecz powoda. Jej źródłem miała być umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych; umowa taka musiałaby zostać zawarta najpóźniej 2000 r. W efekcie wynikające z niej roszczenie o zapłatę za wykonane usługi przedawniłoby się – razem z roszczeniem o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie (por. np. uchwałę SN z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04 i wyrok SN z dnia 24 maja 2005 r., V CK 655/04) – najdalej w dniu 11 października 2002 r. (art. 751 pkt 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.; por. też uchwałę SN z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09). W takiej sytuacji podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia byłby skuteczny, a on sam uchyliłby się od zapłaty należności (art. 117 § 2 k.c.).